Dosarul nr. 3-3184/2023
2-23158705-12-3-08112023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

15 octombrie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefieri Eugenia Dîrțu

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Maximenco Maxim împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La data de 08 noiembrie 2023, Maximenco Maxim s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată (concretizată ulterior) împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul Maximenco Maxim a indicat că, a activat în cadrul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și deținea funcția de subofițer superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia.

Susține că, prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției al MAI, nr.515ef. din 03.10.2023, subofițer superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special.

Drept temei pentru emiterea ordinului de sancționare cu nr. 515 ef. din 03.10.2023 a servit raportul de autosesizare a ofițerului principal al Secției investigații interne a Direcției inspectare efectiv IGP al MAI, comisar-principal Gheață Laurențiu privind pretinsele abateri disciplinare admise de către subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim la data de 03.09.2023, manifestare prin admiterea și conducerea mijlocului de transport de model „Audi 80” cu n/î ***** în stare de ebrietate, ce a generat comiterea unui accident rutier în mun.Ceadîr-Lunga pe str.Lenin, soldat cu tamponarea unui pieton.

Menționează, că ordinul de sancționare disciplinară nr. 515ef. din 03.10.2023, a fost adus la cunoștință reclamantului Maximenco Maxim sub semnătură la 23.10.2023.

Consideră ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției al MAI, nr.515ef. din 03.10.2023, prin care subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maxim Maximenco a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, ilegal și pasibil anulării din considerentele jos expuse:

În drept, susține că, conform art.57 din Lega privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr.288 din 16.12.2016, și pct.39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvîrșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrîngerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele șl dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum șl cerințele fișei postului deținut.

Conform art.59 alin.(5), (7), (9), (10) și (11) din Lega privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr.288 din 16.12.2016, La individualizarea sancțiunii disciplinare se iine seama de activitatea anterioară a funcționarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvîrșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise.

Cadrul general de desfășurare a anchetei de serviciu, de aplicare, atenuare, agravare și ridicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește de către Guvern.

Sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile din momentul constatării abaterii disciplinare.

Abaterea disciplinară se consideră constatată în momentul aprobării concluziei privind abaterea comisă.

Ancheta de serviciu se desfășoară o perioadă de 30 de zile din momentul Inițierii acesteia de către persoana abilitată, cu posibilitatea de a fi suspendată în cazul în care vinovăția urmează a fi constatată de către alte organe de ocrotire a normelor de drept sau în cazul în care angajatul se află în concediu anual de odihnă, în concediu de studii ori în concediu medical, precum și în alte împrejurări ce denotă imposibilitatea adoptării unei concluzii definitive în cadrul anchetei de serviciu.

Conform pct.47 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, ancheta de serviciu se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, a dispozițiilor prezentului Statut disciplinar și contribuie la consolidarea disciplinei de serviciu, legalității, prevenirea și combaterea Ilegalităților, educarea funcționarilor în spiritul executării întocmai și la timp a actelor normative.

Conform pct.48 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, sarcinile anchetei de serviciu sînt: - examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor abaterilor disciplinare comise de către funcționari; - stabilirea cauzelor și condițiilor care au condus la comiterea abaterilor disciplinare; - identificarea persoanelor vinovate și asigurarea aplicării corecte a legislației în vigoare, pentru ca fiecare persoană care a comis abateri disciplinare să fie sancționată potrivit vinovăției sale șl nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere.

Conform pet.94 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, Concedierea este o măsură disciplinară extremă și se aplică pentru încălcări sistematice ale disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave.

Conform pct.98 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, Ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, cu excepția sancțiunii disciplinare sub formă de concediere, care se aplică cu respectarea art.81 alin.(3) din Codul muncii, se comunică persoanei sancționate sub semnătură, în termen de 5 zile lucrătoare de la dala emiterii, iar în cazul în care aceasta activează într-o subdiviziune inferioară, aflată în altă localitate, în termen de 15 zile lucrătoare, și produce efecte de la data comunicării.

Menționează, că în rezultatul anchetei de serviciu și materialelor acestei anchete faptul comiterii de către subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maxim Maximenco, abaterii disciplinare, obiectiv nu s-a adeverit.

Ca urmare, în acțiunile subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maxim Maximenco, lipsește abatere disciplinară.

La rândul său, la efectuarea anchetei de serviciu în privința subofițerul superior Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maxim Maximenco, privind pretinsele abateri disciplinare au fost încălcate grav prevederile pct.48 și Secțiunii a 3-a din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, care stabilesc procedura desfășurării anchetei de serviciu.

Astfel, la efectuarea anchetei dc serviciu și la emiterea ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției al MAI, nr.515ef. din 03.10.2023, prin care subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maxim Maximenco a fost sancționat disciplinar cu concediere din funcție publică cu statut special, au fost încălcate cerințele și prevederile cât a Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr.288 din 16.12.2016, atât și a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr,409 din 07.06.2017.

Notează că, în sensul art. 10 alin.(1) Cod administrativ, ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției al MAI, nr.515ef. din 03.10.2023, prin care subofițerul superior al Serviciului

interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maxim Maximenco a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcție publică cu statut special, reprezintă un act administrativ individual.

Conform art. 143 alin.(1) Cod administrativ, un act administrativ individual ilegal defavorabil poate fi retras în tot sau în parte cu efect pentru viitor sau trecut chiar și după ce a devenit Incontestabil, iar în corespundere art.206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Face referire la prevederile art. art. 2 alin.(3), 9 alin.(2) lit.b), 16 alin.(1) lit.b), d), 17 alin. (1) Cod civil.

Ca urmare, ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției al MAI, nr. 515ef. din 03.10.2023, prin care subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maxim Maximenco a fost sancționat disciplinar cu concediere din funcție publică cu statut special a fost emis cu încălcări ale prevederilor legislației în vigoare, este considerat ca fiind imul ilegal și pasibil anulării.

Conform art. 61 din Lega privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr.288 din 16.12.2016, și pct. 101 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07.06.2017, Funcționarul sancționat este în drept să conteste legalitatea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare în instanța competentă de contencios administrativ, în condițiile legii.

În cererea de concretizare a acțiunii, a indicat că, urmărirea penală în cauza penală nr.2023390198 a fost pornită de OUP a IP Ceadîr-Lunga în temeiul bănuielii rezonabile despre săvârșirea de către Maximenco Maxim a infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal.

Drept temei pentru pornirea urmăririi penale a servit faptul pretinsei admiterii și conducerii la data de 03.09.2023 de către Maximenco Maxim a mijlocului de transport de model „Audi 80” n/î ***** în stare de ebrietate alcoolică, ce a generat comiterea unui accident rutier în mun.Ceadîr-Lunga pe str.Lenin, soldat cu tamponarea unui pieton.

Prin ordonanța procurorului din 25.04.2024, numitul Maximenco Maxim a fost scos de sub urmărire penală în cauza penală nr.2023390198 din lipsa în acțiunile lui Maximenco Maxim a elementelor infracțiunii, prevăzute de art.264/1 alin.(l) Cod penal, cu înetarea procesului penal.

Totodată, prin ordonanța procurorului din 25.04.2024, din cauza penală nr.2023390198 au fost disjunse materialele în privința lui ***** pentru examinarea în condițiile Codului contravențional.

Ulterior, prin procesul-verbal privind contravenție MAI04258178 și decizia agentului constatator al IP Ceadîr-Lunga de constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii contravenționale din 10.05.2024, numita ***** a fost recunoscută vinovată pentru comiterea contravenției, prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional, și în privința acesteia a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă, care a fost achitată conform ordinului de încasare nr.51836297 din 10.05.2024.

Menționează, că procesul-verbal privind contravenție MAI04258178 din 10.05.2024 nu a fost contestat de către părți.

Concomitent menționează, că prin procesul-verbal privind contravenția MAI04232599 și decizia agentului constatator al IP Ceadîr-Lunga privind constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii contravenționale din 21.11.2023, numitul Maximenco Maxim a fost recunoscut vinovat pentru comiterea contravenției, prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional, și în privința acestuia a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă.

Ulterior, contravenientul Maximenco Maxim a contestat în instanța de judecată procesul-verbal privind contravenție MAI04232599 și decizia agentului constatator din 21.11.2023.

Judecătoria Comrat (sediul central) actualmente examinează cauza contravențională la contestația lui Maximenco Maxim formulată împotriva procesului-verbal privind contravenție MAI04232599 și decizia agentului constatator din 21.11.2023 pentru comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(2) Cod contravențional (dosarul nr.5r-141/2023 (PIGD 4-23176651-23-4-11122023)), ședința de judecată stabilită pentru data de 20.03.2025, ora 13.15.

În drept, face referire la prevederile art. 15 Cod administrativ.

În acest sens, susține că, încheierea privind rezultatele examinării anchetei de serviciu, privind pretinsele abateri disciplinare admise de către subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim la data de 03.09.2023, manifestate prin admiterea și conducerea mijlocului de transport de model „Audi 80” cu n/î ***** în stare de ebrietate, ce a generat comiterea unui accident rutier în mun. Ceadîr-Lunga pe str. Lenin, soldat cu tamponarea unui pieton, reprezintă operațiunea administrativă care se contestă concomitent cu actul administrativ.

Concomitent, reclamantului Maximenco Maxim a fost adus la cunoștință ordinul șefului IGP al MAI nr. 515ef. din 03.10.2023, prin care subofițerului superior Serviciului interacțiune justiție a Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maxim Maximenco a fost sancționat disciplinar cu concediere din funcție publică cu statut special, la 23.10.2023, însă ordinul nu a fost tradus în limba rusă, deoarece reclamantul este vorbitor de limba rusă și nu posedă limba de stat.

Conform art.26 Cod administrativ, limba de procedură în fața autorităților publice și a instanțelor de judecată competente este cea prevăzută de legislație.

Mai mult, susține că, conform art. 10 din Legea cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul RSS Moldovenești, nr.3465-XI din 01.09.1989, Actele organelor puterii de stat, administrației de stat și organizațiilor obștești se întocmesc și se adoptă în limba de stat, urmînd să fie traduse în limba rusă. In localitățile cu populație de naționalitate găgăuză - în limba de stat ori în limba găgăuză sau în cea rusă, urmînd să fie traduse.

La rîndul său, contrar cerințelor legislației în vigoare indicate, ordinul șefului IGP al MAI nr.515ef. din 03.10.2023, nu a fost tradus și varianta tradusă nu a fost prezentată reclamantului Maximenco Maxim sub semnătură.

Își întemeiază acțiunea, pe prevederile art. art. 15, 20, 143, 189, 191, 195, 196, 203, 204, 206 alin.(1) lit.a), 208, 209, 211, 212, 224 alin.(1) lit.a) Cod administrativ.

Prin urmare, reclamantul Maximenco Maxim solicită anularea ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției al MAI, nr.515ef. din 03.10.2023, prin care subofițer superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maxim Maximenco a fost sancționat disciplinar cu concediere din funcție publică cu statut special, anularea încheierii privind rezultatele anchetei de serviciu privind pretinsele abateri disciplinare admise de subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de Poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim la data de 03.09.2023, restabilirea reclamantului în funcția deținută până la emiterea ordinului Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 515ef. din 03.10.2023, în funcția de subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia și plata tuturor drepturilor bănești de care a fost privat reclamantul, începând cu data de 03.10.2023 și până la data anulării ordinului IGP al MAI, nr.515ef. din 03.10.2023, conform funcției.

La data de 27 martie 2024, din partea autorității publice pârâte Inspectoratul General al Poliției al MAI a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d. 37-39)

În motivarea poziției sale, a indicat că, la 04 septembrie 2023, în temeiul raportului de autosesizare al ofițerului principal al Secției investigații interne a Direcției inspectare efectiv, comisar principal Laurențiu Gheață, a fost dispusă inițierea anchetei de serviciu în vederea elucidării pretinselor abateri disciplinare admise la 3 septembrie 2023, de către angajatul Poliției din cadrul Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim, manifestate prin admiterea și conducerea mijlocului de transport de model „Audi 80" cu numărul de înmatriculare ***** în stare de ebrietate, ce a generat comiterea unui accident rutier în mun. Ceadîr-Lunga, str. Lenin, soldat cu tamponarea unui pieton.

Urmare verificării circumstanțelor s-a constatat că la 3 septembrie 2023, ora 20:05, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Ceadîr-Lunga al Direcției de poliție a UTA Găgăuzia cu nr. 1382 a fost înregistrată informația telefonică a cet. Lucan Irina, precum că pe str. Lenin din mun. Ceadîr-Lunga, s-a produs un accident rutier, iar conducătorul auto posibil se află în stare de ebrietate.

La fața locului a fost direcționat subofițerul superior al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Ceadîr-Lunga al Direcției de poliție a UTA Găgăuzia, agent principal Vîsocopoiasnoi Veaceslav, care a constatat că automobilul de model „Audi 80”, cu numărul de înmatriculare *****, fiind condus de angajatul Poliției din cadrul Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim, pe trecerea de pietoni de pe str. Lenin din mun. Ceadîr-Lunga a tamponat un pietonul cet. Antoșcov Fiodor.

Agentul-șef Maximenco Maxim a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul alcotest de tip „Drager 6820” nr. ARNH-0460, stabilindu-se concentrația de alcool în aerul liber expirat de 1,10 mg/L.

Circumstanțele menționate supra se confirmă prin explicațiile oferite în cadrul anchetei de serviciu de către persoanele care se aflau la fața locului după producerea accidentului rutier și anume cet. Tucan Irina, precum și angajatul Poliției, comisar principal Radov Mihail.

Astfel, în prezenta referință, Inspectoratul General al Poliției se va referi doar la abaterile disciplinare admise în exercitarea atribuțiilor funcționale de către reclamantul Maximenco Maxim.

În conformitate cu art.1 alin.(1) din Legea №288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prezenta lege stabilește cadrul juridic al raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special din aparatul central ai Ministerului Afacerilor Interne, din cadrul autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia, în care sînt prevăzute posturi pentru această categorie de personal, de asemenea drepturile, obligațiile, restrîngerile, interdicțiile și incompatibilitățile specifice, reglementările privind disciplina muncii, privind protecția sa juridică și socială.

În conformitate cu art.50 lit.a), c), d), e) și i) din Legea №288/2016 funcționarul public cu statut special are următoarele obligații: să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte; să respecte jurămîntul depus și normele deontologice; să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală.

În conformitate cu art.52 alin.(1) lit. b) din Legea №288/2016 funcționarului public cu statut special îi este interzis: să abuzeze de calitatea sa oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.

În conformitate cu art.38 alin.(1) lit. j) din Legea №288/2016 raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații: pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave.

În conformitate cu art.57 din Legea №288/2016 se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvîrșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrîngerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

În conformitate cu art.58 alin.(1) lit. f) din Legea №288/2016 în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: concediere din funcția publică cu statut special.

În conformitate cu art.59 alin.(1) din Legea №288/2016 sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta.

În conformitate cu prevederile pct.7 subpct. l), 3), 5) și al Hotărârii Guvernului №409/2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul este obligat: să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte; să respecte jurămîntul depus și normele deontologice; să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale.

În conformitate cu prevederile pct. 13 subpct. 2) și 7) al Hotărârii Guvernului №409/2017 funcționarului îi este interzis: să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte; să manifeste un comportament necinstit, amoral și josnic sau alt comportament ce ar denigra imaginea și prestigiul instituției.

În conformitate cu prevederile pct. 20 subpct. 10) și subpct.11) al Hotărârii Guvernului №409/2017 pe lîngă obligațiile de bază, restricțiile și interdicțiile stipulate de prezentul Statul disciplinar, conducătorul este obligat: să acorde o atenție deosebită prevenirii faptelor ce țin de încălcarea de către subalterni a legislației în vigoare, disciplinei de serviciu, să înlăture la timp cauzele care constituie premisa acestor încălcări; să controleze modul de executare de către subalterni a măsurilor întreprinse pentru înlăturarea cauzelor care au condus la apariția abaterilor disciplinare.

În conformitate cu prevederile pct.80 a Hotărârii Guvernului №409/2017 conducătorii autorităților administrative și ai instituțiilor subordonate care dispun de calitatea de angajator acordă stimulări și aplică sancțiuni disciplinare funcționarilor din subordine.

În conformitate cu prevederile pct.4 subpct.11) a Hotărârii Guvernului №629/2017 pentru aprobarea Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conduita profesională a funcționarului public cu statut special se bazează pe următoarele principii: loialitatea - obligația de a servi cu bună-credință instituția în care activează, precum și interesele legitime ale cetățenilor, de a se abține de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale instituției.

În conformitate cu pct.5 subpct.3) a Hotărârii Guvernului №629/2017, funcționarul public cu statut special ocrotește și promovează următoarele valori morale și profesionale: onoarea și demnitatea- calități ce se manifestă prin reputația, autoritatea personală și devotamentul față de datoria civică și de serviciu.

În conformitate cu pct.7 subpct.8) și subpct.9) a Hotărârii Guvernului №629/2017, funcționarul public cu statut special este obligat: să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; să promoveze și să consolideze prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă.

În conformitate cu pct.13 subpct.14) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547/2019, șeful exercită următoarele atribuții: în aplicarea legii, emite ordine și dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine, asigurînd controlul executării acestora.

Concomitent, menționează că circumstanțele accidentului rutier au fost mediatizate pe rețelele de socializare și alte surse mass-media care au generat denigrarea imaginii și prestigiului Poliției în societate.

În cadrul anchetei de serviciu, subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim a ignorat dreptul prevăzut de dispoziția art.208 alin.(2) din Codul muncii și pct.69 alin.(2) din Hotărârea Guvernului nr.409/2017, de a depune explicații, a prezenta probe și justificările pe care le consideră

necesare, în vederea demonstrării nevinovăției sale sau care pot influența la aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai blânde.

În atare circumstanțe, conchide că, agent-șef Maximenco Maxim a comis o abatere disciplinară gravă, manifestată prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate la 3 septembrie 2023, în jurul orei 20:05, faptă ce a generat producerea accidentului rutier prin tamponarea unui pieton în timp ce traversa trecerea pentru pietoni de pe str. Lenin din mun. Ceadîr- Lunga.

Aferent circumstanțelor constatate și elucidate în cadrul anchetei de serviciu, la 22 septembrie 2023, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Ceadîr-Lunga al Direcției de poliție a UTA Găgăuzia a fost pornită cauza penală cu nr.2023390198, în baza art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

La stabilirea tipului sancțiunii disciplinare în coroborare cu gravitatea abaterii admise și eventualitatea tragerii la răspundere alta decât cea disciplinară a agentului-șef Maximenco Maxim, de către angajator s-a ținut cont și de concluziile desprinse din Hotărârea Curții Constituționale din 14 septembrie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a art. 55 alin.(2) și alin.(8) din Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și pct. 59 subpct. 2) și 5) și pct.65 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.502/2013 (sesizarea nr.60g/2016).

Astfel, potrivit pct.81 din Hotărârea indicată cumulul răspunderii disciplinare cu răspunderea penală este posibil numai dacă fapta săvârșită cu vinovăție de către salariat constituie atât abatere disciplinară, cât și infracțiune. Totodată această formă de cumul este posibilă fără a se încălca prin aceasta principiul non bis in idem, dat fiind faptul că fiecare dintre normele juridice concrete în vederea ocrotirii relațiilor sociale diferite, iar principiul, interzice numai aplicarea pentru aceiași faptă ilicită a două sau mai multe sancțiuni de aceeași natură. Prin urmare, se deduce că fapta comis de către agentul-șef Maximenco Maxim este pasibilă și de răspundere disciplinară, independent de forma răspunderii la care, eventual, ar putea fi referită în cadrul urmăririi penale.

Alegația reclamantului potrivit căreia sancțiunea disciplinară aplicată este prea severă este neîntemeiată, deoarece angajatorul are dreptul de a stabili vinovăția pentru abaterea disciplinară comisă și de a impune o sancțiune disciplinară la discreția sa, în funcție de gravitatea abaterii.

Precizează că, prezentul act administrativ a fost emis cu respectarea rigorilor Codului administrativ, fiind motivat în fond, având la bază o procedură administrativă sub formă de anchetă de serviciu legal desfășurată și cu administrarea probelor concludente ce demonstrează cu certitudine culpa polițistului Maximenco Maxim.

În contextul reglementărilor normativ prenotate, reține că, fapta imputată agentului-șef Maximenco Maxim că abatere disciplinară, ținând cont de circumstanțele comiterii și consecințele acesteia care au afectat semnificativ prestigiul statutului de polițist și imaginea publică a autorității, apreciate inclusiv prin prisma atribuțiilor și sarcinilor Poliției pe domeniul descoperirii infracțiunilor și identificării făptuitorilor, în situația constatată poate și urmează a fi calificată ca fiind gravă.

Astfel, în temeiul circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, se impune concluzia potrivit căreia comiterea abaterii disciplinare constatată a fost posibilă exclusiv în condițiile și datorită atitudinii ignorate față de cerințele cadrului normativ cu incidență asupra disciplinei de serviciu, lipsei de responsabilitate în raport cu regimul de interdicții stabilit în activitatea funcționarului public cu statut special și normele deontologie profesională, admisă de către agent-șef Maximenco Maxim, fapt din care rezultă necesitatea intervenției de ordin disciplinar în scopul excluderii și neadmiterii pentru viitor a unor abateri similare de către polițistul vizați.

În temeiul celor expuse, conducându-se de prevederile art.50 lit.a), c), e) și i) și art.52 alin.(1), lit.b) din Legea nr.288/2016, pct.7 subpct.l), 3) și 5) și pct.13 subpct.2) și 7) din Hotărârea Guvernului nr.409/2017, pct.5 subpct.3) și pct.7 subpct.8) și subpct.9) din Hotărârea Guvernului nr.629/2017, fapte manifestate prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate la 3 septembrie 2023, în jurul orei 20:05, fapt ce a generat producerea accidentului rutier prin tamponarea unui pieton în timp ce traversa trecerea pentru pietoni de pe str. Lenin din mun. Ceadîr-Lunga, în temeiul art.38 alin.(1) lit.j) (pentru comiterea unei încălcări grave) din Legea nr.288/2016, subofițerul superior ai Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim, sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, conform Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.515ef. din 03 octombrie 2023.

La data 23 octombrie 2023 Maximenco Maxim a luat cunoștință cu ordinul de sancționare disciplinară, contra semnătură.

Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției conchide că, Ordinul Inspectoratului General al poliției nr. 515ef. din 03 octombrie 2023 este legal și întemeiat, adoptat în conformitate cu legea.

Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției solicită respingerea ca nefondată a acțiunii depuse de reclamantul Maximenco Maxim către Inspectoratul General al Poliției prin care solicită anularea Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.515 ef. din 03 octombrie 2023 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a subofițerului superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim”.

În ședința de judecată:

Avocatul Covaliov Vitalie, care acționează în interesele reclamantului Maximenco Maxim în ședința de judecată a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată din motivele de fapt și de drept expuse în acțiune.

Reprezentantul autorității publice pârâte Inspectoratul General al Poliției al MAI, Dimitrov Mihail, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Reclamantul Maximenco Maxim în ședința de judecată nu s-au prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate de către avocatul Covaliov Vitalie.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea reclamantului Maximenco Maxim, audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea

lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art. 20 și art.189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Prin prisma art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Astfel, prin urmare, ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 515ef din 03.10.2023 cu privire la sancționarea disciplinară, este un act administrativ individual defavorabil emis în privința lui Maximenco Maxim.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente. Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Conform art.206 alin. (1) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: lit. a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamantul este destinatarul actului administrativ individual defavorabil contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”.

”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond. Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art.191 alin. (1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Inspectoratului General al Poliției este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în contestare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, obiectul acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Potrivit art. 61 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, actul administrativ individual de sancționare disciplinară se contestă de către funcționarul public cu statut special direct în instanța de judecată.

Se atestă că, ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 515ef din 03 octombrie 2023 cu privire la sancționarea disciplinară, a fost adusă la cunoștința reclamantului Maximenco Maxim la data de 23 octombrie 2023. (f.d. administrativ 76-78)

Astfel, urmează a fi reținut că, acțiunea în contencios administrativ privind anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 515ef din 03.10.2023 cu privire la sancționarea disciplinară a fost înaintată la data de 08 noiembrie 2023, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul Maximenco Maxim.

Referitor la solicitarea reclamantului Maximenco Maxim privind încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, urmează a fi declarată inadmisibilă, din următoarele considerente.

În temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Potrivit art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sînt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o

persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În context, se reține că lista temeiurilor de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ prevăzută de art. 207 alin. (2) din Codul administrativ nu este una exhaustivă, ci enunțiativă, fapt care poate fi dedus din interpretarea literală a cuvintelor „în special cînd” din cuprinsul acestui text de lege.

Prin urmare, prin raportare la prevederile art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ sau a unor capete de cerere din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ, nefiind legată exclusiv de temeiurile de inadmisibilitate menționate la art. 207 alin. (2) din Codul administrativ.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituție rezultă că persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În acord cu art. 60 alin. (3) din Codul administrativ, în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărîrea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.

La caz, judecătorul reține că, Maximenco Maxim, a înaintat o acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul General al Poliției solicitând: ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției al MAI, nr.515ef. din 03.10.2023, privind sancționarea disciplinar cu concediere din funcție publică cu statut special, anularea încheierii privind rezultatele anchetei de serviciu, restabilirea reclamantului în funcția deținută până la emiterea ordinului Inspectoratului General al Poliției al MAI nr.515ef. din 03.10.2023.

Totodată reclamantul solicită încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Maximenco Maxim a drepturilor bănești de care a fost privat reclamantul, începând cu data de 03.10.2023 și până la data anulării ordinului IGP al MAI, nr.515ef. din 03.10.2023, conform funcției.

Astfel, în sensul prevederilor art. 60 alin. (3) din Codul administrativ, capătul de cerere din cuprinsul unei acțiuni în contencios administrativ privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual este inadmisibil atât timp cât nu există o hotărâre definitivă a instanței de judecată, prin care s-ar fi anulat ca fiind ilegal actul administrativ contestat de reclamant.

Ab initio, reclamantul nu este îndreptățit să solicite încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin actul administrativ individual defavorabil, în condițiile în care nu există o hotărâre a instanței de judecată definitivă prin care s-ar fi anulat ca fiind ilegal actul

administrativ individual defavorabil contestat de reclamant, respectiv judecătorul conchide asupra inadmisibilității pretențiilor reclamantului Maximenco Maxim, în partea încasării salariului pentru absența forțată de la locul de muncă și încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ depusă de Maximenco Maxim împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI privind încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art. 60 alin. (3), 207 alin. (1) și (2) lit. f) din Codul administrativ al RM.

În rest, instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de Maximenco Maxim în partea solicitării privind anularea încheierii privind rezultatele examinării anchetei de serviciu din 22.09.2023, a Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 515ef din 03.10.2023 cu privire la sancționarea disciplinară și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Referitor la temeinicia acțiunii.

În speţă, din materialele dosarului și a dosarului administrativ instanţa de judecată reţine că, la 04 septembrie 2023, în temeiul raportului de autosesizare al ofițerului principal al Secției investigații interne a Direcției inspectare efectiv, comisar principal Laurențiu Gheață, a fost dispusă inițierea anchetei de serviciu în vederea elucidării pretinselor abateri disciplinare admise la 03 septembrie 2023, de către angajatul Poliției din cadrul Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim, manifestate prin admiterea și conducerea mijlocului de transport de model „Audi 80" cu numărul de înmatriculare ***** în stare de ebrietate, ce a generat comiterea unui accident rutier în mun. Ceadîr-Lunga, str. Lenin, soldat cu tamponarea unui pieton. (f.d. administrativ 1-4)

Din materialele dosarului administrativ, rezultă că, urmare verificării circumstanțelor s-a constatat că la 3 septembrie 2023, ora 20:05, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Ceadîr-Lunga al Direcției de poliție a UTA Găgăuzia cu nr.1382 a fost înregistrată informația telefonică a cet. Tucan Irina, precum că pe str. Lenin din mun. Ceadîr-Lunga, s-a produs un accident rutier, iar conducătorul auto posibil se află în stare de ebrietate.

La fața locului a fost direcționat subofițerul superior al Serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de poliție Ceadîr-Lunga al Direcției de poliție a UTA Găgăuzia, agent principal Vîsocopoiasnoi Veaceslav, care a constatat că automobilul de model „Audi 80”, cu numărul de înmatriculare *****, fiind condus de angajatul Poliției din cadrul Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim, pe trecerea de pietoni de pe str. Lenin din mun. Ceadîr-Lunga a tamponat un pietonul cet. Antoșcov Fiodor. (f.d. administrativ 5-6)

Agentul-șef Maximenco Maxim a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul alcotest de tip „Drager 6820” nr. ARNH-0460, stabilindu-se concentrația de alcool în aerul liber expirat de 1,10 mg/L. (f.d. administrativ 40)

Circumstanțele menționate supra se confirmă prin explicațiile oferite în cadrul anchetei de serviciu de către persoanele care se aflau la fața locului după producerea accidentului rutier și anume cet. Tucan Irina, precum și angajatul Poliției, comisar principal Radov Mihail. (f.d. administrativ 7-8, 11)

În cadrul anchetei de serviciu, subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim a ignorat dreptul prevăzut de dispoziția art. 208 alin. (2) din Codul muncii și pct. 69 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr.409/2017, de a depune explicații, a prezenta probe și justificările pe care le consideră necesare, în vederea demonstrării nevinovăției sale sau care pot influența la aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai blânde. (f.d. administrativ 13)

Aferent circumstanțelor constatate și elucidate în cadrul anchetei de serviciu, la 22 septembrie 2023, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Ceadîr-Lunga al Direcției de poliție a UTA Găgăuzia a fost pornită cauza penală cu nr.2023390198, în baza art. 264^1 alin. (1) Cod penal. (f.d.71)

Prin urmare, la 22 septembrie 2023 a fost emisă încheierea privind rezultatul anchetei de serviciu nr. 14/7364 din 4 septembrie 2023 prin care s-a propus: *”Pentru încălcarea prevederilor art.50 lit. a), c), e) și i) și art.52 alin.(1), lit. b) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.7 subpct. 1), 3) și 5) și pct.13 subpct.2) și 7) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017, pct. 5 subpct. 3) și pct.7 subpct.8) și subpct.9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629/2017, fapte manifestate prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate la 3 septembrie 2023, în jurul orei 20:05, fapt ce a generat producerea accidentului rutier prin tamponarea unui pieton în timp ce traversa trecerea pentru pietoni de pe str. Lenin din mun. Ceadîr-Lunga, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) (pentru comiterea unei încălcări grave) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim, de sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea după caz, a costului restant al echipamentului.”* (f.d. administrativ 70-72)

Ulterior, la 03 octombrie 2023, Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul 515 ef cu privire la sancționarea disciplinară a subofițerului superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de Poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim prin care s-a ordonat: *” 1. Pentru încălcarea prevederilor art. 50 lit. a), c), e) și i) și art.52 alin.(1), lit.b) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.7 subpct.1), 3) și 5) și pct.13 subpct. 2) și 7) din Statutul disciplinar al funcționarului*

public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409/2017, pct.5 subpct.3) și pct.7 subpct.8) și subpct.9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629/2017, fapte manifestate prin conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate la 3 septembrie 2023, în jurul orei 20:05, fapt ce a generat producerea accidentului rutier prin tamponarea unui pieton în timp ce traversa trecerea pentru pietoni de pe str. Lenin din mun. Ceadîr-Lunga, circumstanțe care compromit prestigiul funcției din instituția din care face parte, în temeiul art. 38 alin.(1) lit. j) (pentru comiterea unei încălcări grave) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, subofițerul superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim, se sancționează disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea după caz, a costului restant al echipamentului.

2. Prezentul ordin va intra în vigoare la data revenirii din concediu anual de odihnă, în concediu de studii ori în concediu medical, precum și în alte împrejurări ce denotă imposibilitatea comunicării actului administrativ subofițerului superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim." (f.d. administrativ 73-75)

Ordinul Inspectoratul General al Poliției nr. 515 ef din 03 octombrie 2023 a fost adus la cunoștința reclamantului Maximenco Maxim la data de 23 octombrie 2023. (f.d. administrativ 78)

Prin urmare, la data de 08 noiembrie 2023, Maximenco Maxim s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată (concretizată ulterior) împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă. (f.d.4-8, 68-70)

Articolul 57 al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne prevede că, se consideră abateri disciplinare acţiunile sau inacţiunile funcţionarului public cu statut special, săvîrşite cu vinovăţie, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrîngerile, regimul de interdicţii şi incompatibilităţi din prezenta lege, cerinţele din fişa postului.

Conform art. 58 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de gravitatea faptelor comise şi gradul de vinovăţie, funcţionarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancţiuni disciplinare: f) concediere din funcţia publică cu statut special.

Potrivit art. 59 al Legii nr. 288 din 16.12.2016, (1) Sancţiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta. (2) Înainte de aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul sau persoana împuternicită de către acesta este obligată să-i ceară funcţionarului public cu statut special o explicaţie scrisă privind fapta comisă. Refuzul de a prezenta explicaţia se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al

angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta şi, după caz, de un reprezentant al salariaţilor. (3) Concluziile anchetei de serviciu referitoare la fapta comisă din care rezultă date şi indicii că a fost săvîrşită o infracţiune se remit spre examinare organelor procuraturii. (4) Funcţionarul public cu statut special vizat de ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, cu respectarea regimului juridic al datelor cu caracter personal şi al informaţiilor atribuite la secretul de stat, de asemenea să solicite şi/sau să prezinte probe în apărarea sa. (5) La individualizarea sancţiunii disciplinare se ţine seama de activitatea anterioară a funcţionarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvîrşită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea şi consecinţele acesteia, de gradul de vinovăţie, precum şi de preocuparea pentru înlăturarea consecinţelor faptei comise. (6) Pentru aceeaşi abatere disciplinară nu se poate aplica mai mult de o sancţiune disciplinară. (7) Cadrul general de desfăşurare a anchetei de serviciu, de aplicare, atenuare, agravare şi ridicare a sancţiunilor disciplinare se stabileşte de către Guvern. (8) Aplicarea sancţiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravenţională sau civilă, după caz. (9) Sancţiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile din momentul constatării abaterii disciplinare. (10) Abaterea disciplinară se consideră constatată în momentul aprobării concluziei privind abaterea comisă. (11) Ancheta de serviciu se desfăşoară o perioadă de 30 de zile din momentul iniţierii acesteia de către persoana abilitată, cu posibilitatea de a fi suspendată în cazul în care vinovăţia urmează a fi constatată de către alte organe de ocrotire a normelor de drept sau în cazul în care angajatul se află în concediu anual de odihnă, în concediu de studii ori în concediu medical, precum şi în alte împrejurări ce denotă imposibilitatea adoptării unei concluzii definitive în cadrul anchetei de serviciu. (12) Pe perioada anchetei de serviciu se interzice promovarea angajatului în funcţie, acordarea acestuia de grade speciale, categorii de calificare şi concedii de odihnă. (13) În calitate de conducător al organului ierarhic superior, ministrul afacerilor interne acordă măsuri de stimulare şi aplică sancţiuni disciplinare funcţionarilor publici cu statut special.

Conform art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii: j) pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave.

Potrivit art. 50 lit. a), c), e), și i) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special are următoarele obligaţii: a) să respecte Constituţia şi legile Republicii Moldova, drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului, să fie loial instituţiei din care face parte; c) să respecte jurămîntul depus şi normele deontologice; e) să respecte principiile, normele şi regulile activităţii profesionale; i) să aibă un comportament integru în activitatea publică şi în viața personală.

Conform art. 52 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 288 din 16.12.2016, funcţionarului public cu statut special îi este interzis: b) să abuzeze de calitatea sa oficială şi să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcţiei sau al instituţiei din care face parte.

Potrivit pct. 7 subpct. 1), 3) și 5) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului

nr.409/2017, funcţionarul este obligat: 1) să respecte Constituţia şi legile Republicii Moldova, drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului, să fie loial instituţiei din care face parte; 3) să respecte jurămîntul depus şi normele deontologice; 5) să respecte principiile, normele și regulile activităţii profesionale.

Conform pct.13 subpct.2) și 7) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, funcţionarului îi este interzis: 2) să abuzeze de calitatea oficială şi să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcţiei sau al instituției din care face parte; 7) să manifeste un comportament necinstit, amoral și josnic sau alt comportament ce ar denigra imaginea și prestigiul instituției.

Potrivit pct.5 subpct.3) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629/2017 5. Funcționarul public cu statut special ocroteşte şi promovează următoarele valori morale şi profesionale: 3) onoarea şi demnitatea – calităţi ce se manifestă prin reputaţia, autoritatea personală şi devotamentul faţă de datoria civică şi de serviciu.

Conform pct. 7 subpct.8) și subpct.9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcţionarul public cu statut special este obligat: 8) să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; 9) să promoveze și să consolideze prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă.

Astfel, coroborând normele de drept menționate la circumstanțele de fapt elucidate în cadrul anchetei de serviciu, s-a constatat că reclamantul Maximenco Maxim conducând mijlocul de transport în stare de ebrietate la 3 septembrie 2023, în jurul orei 20:05, fapt ce a generat producerea accidentului rutier prin tamponarea unui pieton în timp ce traversa trecerea pentru pietoni de pe str. Lenin din mun. Ceadîr-Lunga.

Instanța nu poate reține argumentele reclamantului precum că, prin ordonanța procurorului din Procuratura Ceadîr-Lunga din 25 aprilie 2024, Maximenco Maxim a fost scos de sub urmărire penală din motivul că fapta s-a nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] CP (f.d. administrativ 71-77), or, sancțiunea disciplinară aplicată reclamantului nu este condiționată de existența unei hotărâri penale definitive privind faptele cercetate.

De asemenea, instanța de judecată nu poate reține argumentul dat și din motivul că, la momentul producerii accidentului, reclamantul a susținut că acesta se afla la volanul automobilului, a fost supus testului alcoscopic și constatată starea de ebrietate avansată, fapt care a declanșat atât urmărirea penală și punerea acestuia sub învinuire, cât și tragerea la răspundere disciplinară.

Potrivit art. 56, 57 și 59 din Legea nr. 288/2016, răspunderea disciplinară a funcționarului public cu statut special intervine pentru abateri săvârșite cu vinovăție, iar aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude alte forme de răspundere juridică.

Răspunderea disciplinară este distinctă de răspunderea penală, având natură, scop și standard de probă diferite. În consecință, lipsa unei sentințe penale definitive nu împiedică

autoritatea angajatoare să constate și să sancționeze abateri disciplinare, dacă acestea sunt dovedite în cadrul anchetei de serviciu.

Din materialele dosarului rezultă că, în urma cercetării disciplinare, s-a constatat săvârșirea de către reclamant a unor abateri disciplinare grave, constând în comportament incompatibil cu statutul de funcționar public și fapte care au prejudiciat imaginea instituției. Sancțiunea a fost aplicată în temeiul normelor legale incidente și pe baza probelor administrate.

Potrivit art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În temeiul probelor administrate și al normelor legale incidente, instanța de judecată reține că emiterea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 515ef din 03.10.2023 cu privire la sancționarea disciplinară a subofițerului superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim, s-a efectuat cu respectarea prevederilor legale și procedurale.

Instanța de judecată reține că, ordinul contestat cuprinde o motivare completă, în fapt și în drept, în conformitate cu cerințele art. 118 Cod administrativ, fiind indicată abaterea disciplinară concretă, circumstanțele cauzei, temeiurile juridice aplicabile, precum și raționamentul autorității emitente privind sancțiunea stabilită, aceasta fiind proporțională și justificată în raport cu gravitatea faptei și cu antecedentele disciplinare ale reclamantului.

De asemenea, urmează a fi reținut faptul că Inspectoratul General al Poliției al MAI prin ordinul nr. 515ef din 03.10.2023 a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de concediere, care s-a considerat a fi rezonabilă și echitabilă pentru abaterea disciplinară comisă.

Totodată, urmează a fi reținut faptul că, reclamantului la data de 03 ianuarie 2023, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 2ef i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare. (f.d. administrativ 58)

Prin urmare, la data de 03 septembrie 2023, reclamantul Maximenco Maxim a încălcat repetat în decursul unui an disciplina muncii, fapt care prin prisma prevederilor art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288/2016 poate duce la încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special.

În continuare, instanța de judecată apreciază critic argumentul reclamantului precum că, ordinul șefului IGP al MAI nr. 515ef. din 03.10.2023, nu a fost tradus și varianta tradusă nu a fost prezentată reclamantului Maximenco Maxim sub semnătură, în temeiul art. 10 din Legea cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul RSS Moldovenești, nr.3465-XI din 01.09.1989 care prevede că, actele organelor puterii de stat, administrației de stat și organizațiilor obștești se întocmesc și se adoptă în limba de stat, urmînd să fie traduse în limba rusă. În localitățile cu populație de naționalitate găgăuză - în limba de stat ori în limba găgăuză sau în cea rusă, urmînd să fie traduse, din următoarele consdierente.

Potrivit art. 13 lit. b) din Legea nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcţiile publice cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne poate fi angajată orice persoană, indiferent de rasă, naţionalitate, etnie, sex, religie sau origine socială, care întrunește cumulativ următoarele cerinţe: b) cunoaşte limba de stat.

Totodată, urmează a fi reținut faptul că, Legea Nr. 3465 din 01.09.1989 cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul RSS Moldoveneşti, la care face referire reclamantul, a fost abrogată prin Legea Parlamentului nr. 234 din 16.12.2020, publicată în Monitorul Oficial la 22.12.2020 și în vigoare din 22.01.2021.

Prin urmare, argumentul reclamantului citat mai sus, este unul neîntemeiată și fără suport juridic probant.

Instanța de judecată reiterează prevederile art. 137 din Codului administrativ, potrivit cărui în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite autorităţii să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal

abstract şi circumstanțele reale a unei situații concrete. În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate şi echitate. La discreția autorității, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz.

Potrivit art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Prin prisma prevederilor Codului administrativ, instanțele de judecată nu doar verifică legalitatea unui act administrativ, ci realizează verificarea exercitării de către autoritatea publică a întregii activități, a dreptului discreționar. Prin dreptul discreționar al autorității publice se subînțelege puterea de care dispune autoritatea publică, în baza legii, să hotărască fie necesitatea actului însuși, fie cuprinsul lui, fie momentul adoptării lui, în funcție de interesul general pe care trebuie sa-l satisfacă continuu și permanent serviciul public.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele faptice stabilite, instanța judecătorească a ajuns la concluzia că, la emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat de reclamant, autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar, luând în considerare toate faptele relevante, respectând limitele legale ale dreptului discreționar, conform scopului acordat prin lege.

Temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea deciziei contestate. Or, simplul dezacord al reclamantului cu ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 515ef din 03.10.2023 cu privire la sancționarea disciplinară a subofițerului superior al Serviciului interacțiune justiție al Inspectoratului de poliție Taraclia, agent-șef Maximenco Maxim, nu constituie un motiv suficient pentru anularea actului administrativ.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantului privind anularea încheierii privind rezultatele examinării anchetei de serviciu din 22.09.2023, a Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 515ef din 03.10.2023 cu privire la sancționarea disciplinară a lui

Maximenco Maxim, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii poartă caracter formal, nefiind confirmate prin probe pertinente și concludente, au fost combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate.

Suplimentar, instanţa de judecată remarcă prevederile art. 6 § 1 din CEDO, care oglindeşte că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de Maximenco Maxim împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la anularea încheierii privind rezultatele examinării anchetei de serviciu din 22.09.2023, a Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 515ef din 03.10.2023 cu privire la sancționarea disciplinară și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, ca fiind neîntemeiată.

Totodată, acțiunea în contencios administrativ depusă de Maximenco Maxim împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI privind încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art. 60 alin. (3), 207 alin. (1) și (2) lit. f) din Codul administrativ al RM.

În conformitate cu prevederile art. 207, 224-232 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de Maximenco Maxim împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI cu privire la anularea încheierii privind rezultatele examinării anchetei de serviciu din 22.09.2023, a Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 515ef din 03.10.2023 cu privire la sancționarea disciplinară și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, ca fiind neîntemeiată.

Acțiunea în contencios administrativ depusă de Maximenco Maxim împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI privind încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, se declară inadmisibilă în temeiul art. 60 alin. (3), 207 alin. (1) și (2) lit. f) din Codul administrativ al RM.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Președintele ședinței,
Judecător Cristina Panfil